

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 8Csp/57/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1718202474
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Ocelková
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2022:1718202474.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Ocelkovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: X. H., W.. XX.XX.XXXX, F. L. XXXX/X, T., o zaplatenie 5 518,85 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 4.250,30 eur, úrok 87,39 eur, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne z nezaplatených úrokov 87,39 EUR od 14.02.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne:

- z nezaplatenej istiny vo výške 7464,44 EUR od 14.2.2018 do 27.8.2018,
- z nezaplatenej istiny vo výške 6692,06 EUR od 28.8.2018 do 17.9.2018,
- z nezaplatenej istiny vo výške 6295,96 EUR od 18.9.2018 do 18.10.2018,
- z nezaplatenej istiny vo výške 5914,90 EUR od 19.10.2018 do 16.11.2018,
- z nezaplatenej istiny vo výške 5518,85 EUR od 17.11.2018 do 17.12.2018,
- z nezaplatenej istiny vo výške 5122,79 EUR od 18.12.2018 do 18.1.2019,
- z nezaplatenej istiny vo výške 4876,73 EUR od 19.1.2019 do 18.2.2019,
- z nezaplatenej istiny vo výške 4630,68 EUR od 19.2.2019 do 21.5.2019,
- z nezaplatenej istiny vo výške 4453,51 EUR od 22.5.2019 do 27.5.2019,
- z nezaplatenej istiny vo výške 4450,30 EUR od 28.5.2019 do 19.8.2019,
- z nezaplatenej istiny vo výške 4350,30 EUR od 20.8.2019 do 17.9.2019,
- z nezaplatenej istiny vo výške 4250,30 EUR od 18.9.2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi zmluvný úrok vo výške 10,79% ročne - - zo sumy 7464,44 eur od 14.02.2018 do 27.08.2018,

- zo sumy 6692,06 eur od 28.08.2018 do 17.09.2018,
- zo sumy 6295,96 eur od 18.09.2018 do 18.10.2018,
- zo sumy 5914,90 eur od 19.10.2018 do 16.11.2018,
- zo sumy 5518,85 eur od 17.11.2018 do dosiahnutia sumy 1490,99 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania, odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 30.11.2018 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 5 518,85 eur, úrok 87,39 eur, úrok 10,79 % ročne z nezaplatenej istiny 7 464,44 eur od 14.02.2018 do 27.08.2018, z nezaplatenej istiny 6 692,06 eur od 28.08.2018 do 17.09.2018, z nezaplatenej istiny 6 295,96 eur od 18.09.2018 do 18.10.2018, z

nezaplatenej istiny 5 914,90 eur od 19.10.2018 do 16.11.2018, z nezaplatenej istiny 5 518,85 eur od 17.11.2018 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne z nezaplatenej istiny 7 464,44 eur od 14.02.2018 do 27.08.2018, z nezaplatenej istiny 6 692,06 eur od 28.08.2018 do 17.09.2018, z nezaplatenej istiny 6 295,96 eur od 18.09.2018 do 18.10.2018, z nezaplatenej istiny 5 914,90 eur od 19.10.2018 do 16.11.2018, z nezaplatenej istiny 5 518,85 eur od 17.11.2018 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne z nezaplatených úrokov 87,39 eur od 14.02.2018 do zaplataenia, nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 11.07.2015 uzatvoril právny predchodca žalobcu Sberbank Slovensko, a.s., IČO: 17321123 (zlúčený so žalobcom od 1.8.2017) so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 623083 (ďalej len "zmluva"). Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 10 000 EUR. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 20.07.2021. Dlžná istina ku dňu predčasného zosplatenia (dňa 13.02.2018) predstavovala sumu vo výške 7 464,44 eur. Žalovanému bol na základe Zmluvy poskytnutý úver vo výške 10 000 eur; do dňa zosplatenia uhradil žalovaný na istinu sumu 2 535,56 eur, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatenia predstavovala sumu 7 464,44 eur (poskytnutá suma 10 000 eur mínus splátky istiny spolu vo výške 2 535,56 eur = 7 464,44 eur). Dlžné úroky ku dňu predčasného zosplatenia (dňa 13.02.2018) predstavovali sumu vo výške 87,39 eur, ide o dohodnutý úrok v zmysle Zmluvy, ktorý, bol žalovaný povinný splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru splatných do predčasného zosplatenia. Úroková sadzba vo výške 10,79 % p. a. vyplýva zo Zmluvy. Žalovaný po zosplatení úveru do dňa podania žaloby uskutočnil úhrady, ktoré boli započítané na istinu: - úhrada dňa 27.08.2018 vo výške 772,38 eur; úhrada dňa 17.09.2018 vo výške 396,10 eur; úhrada dňa 18.10.2018 vo výške 381,06 eur; úhrada dňa 16.11.2018 vo výške 396,05 eur.

2. Súd na prejednanie sporu nariadil pojednávanie na deň 11.11.2019, na ktorom bol prítomný žalovaný, pričom žalobca ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní.

3. Súd po vykonanom dokazovaní rozsudkom č. k. 8Csp/57/2018 - 89 zo dňa 11.11.2019, konanie v časti o zaplataenie sumy vo výške 1 268,55 eur s príslušenstvom zastavil (I. výrok), zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 4 250,30 eur, úrok 87,39 eur, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne z nezaplatených úrokov 87,39 eur od 14.02.2018 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 7 464,44 eur od 14.02.2018 do 27.08.2018; z nezaplatenej istiny vo výške 6 692,06 eur od 28.08.2018 do 17.09.2018; z nezaplatenej istiny vo výške 6 295,96 eur od 18.09.2018 do 18.10.2018; z nezaplatenej istiny vo výške 5 914,90 eur od 19.10.2018 do 16.11.2018; z nezaplatenej istiny vo výške 5 518,85 eur od 17.11.2018 do 17.12.2018; z nezaplatenej istiny vo výške 5 122,79 eur od 18.12.2018 do 18.01.2019; z nezaplatenej istiny vo výške 4 876,73 eur od 19.01.2019 do 18.02.2019; z nezaplatenej istiny vo výške 4 630,68 eur od 19.02.2019 do 21.05.2019; z nezaplatenej istiny vo výške 4 453,51 eur od 22.05.2019 do 27.05.2019; z nezaplatenej istiny vo výške 4 450,30 eur od 28.05.2019 do 19.08.2019; z nezaplatenej istiny vo výške 4 350,30 eur od 20.08.2019 do 17.09.2019; z nezaplatenej istiny vo výške 4 250,30 eur od 18.09.2019 do zaplataenia (II. výrok) a žalovanému povolil peňažné plnenie spolu s príslušenstvom vykonať v pravidelných mesačných splátkach po 100 eur k 20. dňu v mesiaci odo dňa právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškание s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (III. výrok). Súd vo zvyšku žalobu zamietol (IV. výrok) a priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu (V. výrok). Súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že predmetnú zmluvu treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Po preskúmaní úverovej zmluvy zistil, že zmluva obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom a nezistil žiadne neprijateľné podmienky v neprospech spotrebiteľa, preto žalobe vyhovel a vo zvyšnej časti bola žaloba súdom prvej inštancie zamietnutá ako nedôvodná. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 11.07.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 10 000 eur a žalovaný sa zaviazal túto sumu splácať v pravidelných mesačných splátkach. Žalovaný úver nesplácal pravidelne a včas. Žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 13.02.2018. Dlžná suma ku dňu predčasného zosplatenia predstavovala sumu vo výške 7 464,44 eur. Žalovaný do dňa zosplatenia uhradil istinu 2 535,56 eur, preto dlžná istina ku dňu zosplatenia predstavovala sumu 7 464,44 eur (10 000 eur mínus 2 535,56 eur). Po predčasnom zosplatení žalovaný vykonal ďalšie čiastočné úhrady v celkovej sume 1 945,59 eur. Dlžná istina predstavuje potom sumu 5 518,85 eur. Žalovaný na pojednávaní pohľadávku voči žalobcovi nepoprel, uviedol, že má vedomosť, že danú pohľadávku nesplácal riadne a včas. To znamená, že medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy riadne neplnil a úver včas nesplácal. Bolo preukázané, že

žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie záväzku po lehote splatnosti s upozornením na možnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný. Nebolo sporné, že žalovaný po zosplatnení úveru, dlžnú sumu naďalej uhradza v splátkach, kde aj z toho dôvodu žalobca zobral žalobu v časti istiny späť. Nakoľko žalovaný uhradil po podaní žaloby sumu 1 268,55 eur, dlžná istina predstavuje sumu vo výške 4 250,30 eur, a preto súd prvej inštancie žalobe žalobcu čiastočne vyhovel. Žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, preto žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré mu súd prvej inštancie priznal vo výške tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Žalobca si podanou žalobou voči žalovanému okrem priznaných súm s príslušenstvom uplatňoval aj úrok z úveru vo výške 10,79 % ročne z nezaplatennej istiny 7 464,44 eur od 14.02.2018 (nasledujúceho dňa po datovaní výzvy na predčasné splatenie úveru) do zaplatenia, v ktorej časti súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd sa priklonil k názoru, že veriteľovi patria úroky z úveru len na čas do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Súd tiež uviedol, že súdna prax v otázke nároku na úroky z úveru za čas po jeho predčasnom zosplatnení nie je jednotná, o čom svedčia i žalobcom poukázané rozhodnutia krajských súdov, avšak v tejto otázke sa súd prikláňa k názoru, že veriteľovi patria úroky z úveru len na čas do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Súd sa opiera o judikatúru vyšších súdov, od ktorej nebol dôvod odkloniť sa v danom prípade. Závery Najvyššieho súdu SR obsiahnuté v rozhodnutí pod č. R59/1998 (sp. zn. 4 Cdo 143/98) boli prijaté i v potvrdzujúcom rozhodnutí Krajského súdu Prešov č.k. 29C/131/2011-127 z 23.11.2011, ktoré úsudky súdov napokon akceptoval i Ústavný súd SR vo veci sp. zn. IV.ÚS 476/2012 z 18.9.2012. K záveru súdov, že "...pokiaľ veriteľ pristúpi k tomu, že považuje celý dlh za splatný (tzv. zosplatnenie úveru), potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie úrokov z úveru", Ústavný súd SR nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, keď krajský súd sa stotožnil s podrobne odôvodneným právnym názorom okresného súdu, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z úveru a úrokmi z omeškania ako aj otázku, prečo zmluvný úrok patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu". Istina je suma poskytnutých finančných prostriedkov zo strany veriteľa vo forme úveru (§ 503 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka). Zmluvné úroky sú vždy splatné vo forme úveru podľa § 503 ods. 1 vety prvej Obchodného zákonníka. Teda zmluvné úroky sú vždy splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, t.j. spolu s istinou. To znamená, že doba splatnosti úrokov za poskytnutie peňazí sa zhoduje s dobou splatnosti úveru. Celková suma úrokov však musí byť zaplatená do splatnosti dlžného zostatku úveru. Žalobca ako veriteľ preto nemohol oprávnenne požadovať od žalovaného ako dlžníka zmluvné úroky aj po splatnosti istiny z úveru. Po dni vyhlásenia celého úveru za splatný dňa 13.02.2018 sa ďalej istina úveru zmluvne neúročí. Preto žalobcovi prináležia len úroky z omeškania, vychádzajúc z podstaty zmluvného úroku, ktorý je odplatom za používanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú dlžníkovi do doby splatnosti. Žalovaný žiadal pohľadávku splácať v splátkach po 100 eur mesačne, pričom súd povolil žalovanému zaplatiť dlžnú sumu žalobcovi v pravidelných mesačných splátkach pod stratou výhody splátok, čo znamená, že ak žalovaný niektorú splátku neuhradí, stane sa splatným celý dlh a žalobca bude oprávnený žiadať zaplatenie celej pohľadávky naraz. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 255 CSP, podľa ktorého v konaní úspešnému žalobcovi patrí proti žalovanému ich náhrada v celom rozsahu.

4. Proti predmetnému rozsudku podal žalobca odvolanie v časti zamietajúceho výroku (IV. výrok) a výroku, ktorým súd povolil žalovanému uhradiť dlžnú sumu formou mesačných splátok (III. výrok), o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 14CoCsp/10/2020 - 136 zo dňa 06.09.2022 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a vo výroku o náhrade trov zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že žalobca v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie (v časti IV. zamietajúceho výroku) v otázke, ktorá bola doteraz nejednotná. Odvolací súd uviedol, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Naopak nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo, ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Odvolací súd predovšetkým k otázke možnosti priznať žalobcovi ako veriteľovi nárok na zaplatenie zmluvného úroku po mimoriadnom zosplatnení úveru, ktorý mu bol súdom prvej inštancie v rozhodnutí zamietnutý uviedol, že je pravdou, že doterajšia rozhodovacia činnosť okresných a krajských súdov bola v tomto smere nejednotná. Odvolací súd však v tejto súvislosti nemôže opomenúť

aktuálne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 42/2020 zo dňa 16.06.2020, ktoré sa zaoberá práve právnym posúdením nároku žalobcu na zmluvný úrok z úveru po zosplatnení úveru popri úroku z omeškania. Predmetné rozhodnutie zjednotilo doterajšiu polemiku k danej problematike, pričom ako rozhodnutie zásadného významu bolo zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 5/2021. Jeho právna veta znie: "Po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí." Na uvedené rozhodnutie nadviazali ďalšie rozhodnutia NS SR, napr. sp. zn. 1Cdo/94/2019, 2Cdo/83/2020, 3Cdo/35/2020, 4Cdo/66/2020, 5Cdo/46/2020, 6Cdo/56/2020, 7Cdo/186/2020, 8Cdo/135/2020, 9Cdo/24/2020, v dôsledku čoho možno v ňom uvedený právny názor ohľadom predmetnej právnej otázky považovať za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu. Dovolací súd v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/42/2020 po poukaze na nesúlady v riešení otázky možného priznania zmluvných úrokov po predčasnom zosplatnení úveru v rozhodovacej praxi odvolacích súdov konštatoval, že za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Najvyšší súd SR v predmetnej veci dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Odvolací súd si uvedomuje, že v čase vydania rozhodnutia súdom prvej inštancie, nebol názor vyslovený dovolacím súdom ešte použiteľný, preto nemohlo prísť k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci súdom prvej inštancie, ako to namietal žalobca, avšak vzhľadom na vyššie citované uznesenie Najvyššieho súdu SR je potrebné, aby súd prvej inštancie pri svojom opätovnom rozhodovaní konal v súlade s predmetným uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 42/2020. Preto odvolací súd dospel k záveru, že je rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým súd zamietol žalobu v časti priznania zmluvných úrokov po mimoriadnom zosplatnení úveru potrebné zrušiť, v súlade s § 389 ods. 1 písm. c) CSP a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie (§ 391 CSP).

Žalobca v odvolaní ďalej namietal, že súd prvej inštancie priznal žalovanému možnosť plnenia svojho peňažného záväzku v splátkach (III. výrok) v rozpore so zákonom. Žalobca v odvolaní uviedol, že má za to, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovaného uhradiť dlžnú pohľadávku a nedostatočne preskúmal pomery žalovaného, ktoré by odôvodňovali rozhodnutie o splatnosti v splátkach a vychádzal iba z tvrdení žalovaného, ktorý neprodukoval žiadny dôkaz o svojej situácii. K predmetnej námietke odvolací súd uvádza, že je síce pravdou, že v predmetnom spore žalovaný na pojednávaní konanom pred súdom prvej inštancie dňa 30.09.2019 a 11.11.2019 tvrdil, že žalobcovi spláca svoj dlh v splátkach, čo žalobca žiadnym spôsobom nepoprel, avšak na priznanie možnosti splácania dlhu v splátkach, musí súd vždy presnejšie určiť ich výšku a podmienky splatnosti a tento výrok musí aj náležite odôvodniť. Hľadiskami pre úvahu súdu, či má žalovanému, ktorého platobnú povinnosť určil, priznať výhodu splátok, bude najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného, ďalej v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie v plnení súdom ustanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok nebolo v riešenom prípade, vzhľadom na osobné pomery žalobcu, príliš ťaživé (R V/1968). V predmetnom prípade sa odvolací súd stotožnil s námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie náležite neodôvodnil, na základe čoho priznal žalovanému výhodu splátok a z priloženého spisu ani nevyplýva, že žalovaný preukázal svoju platobnú (ne)schopnosť na to, aby mu súd prvej inštancie túto výhodu priznal. Preto odvolací súd dospel k záveru, že aj tento výrok rozsudku súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

5. Súd prvej inštancie vec po vrátení v napadnutej časti opätovne prejednal, pričom bol viazaný právnym názorom dovolacieho súdu.

6. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

7. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky

vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

8. Podľa § 365 prvá veta Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

9. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

10. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

11. Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

12. Súd výzvou zo dňa 27.09.2022, vyzval žalovaného aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy, súdu preukázal platobnú (ne)schopnosť splácať pohľadávku v splátkach, resp. preukázal majetkové, zárobné a osobné pomery. Výzva bola žalovanému doručená dňa 30.09.2022. Nakoľko žalovaný na výzvu súdu nereagoval, rozhodol súd tak ako je uvedené vo výroku I. rozsudku a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4 250,30 eur s príslušenstvom do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

13. Vzhľadom k záväznému právnomu názoru odvolacieho súdu a s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 42/2020 zo dňa 16.06.2020, dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca má nárok aj na úroky z úveru dojednané na základe úverovej zmluvy so žalovaným, kedy došlo k predčasnej splatnosti dojednaného úveru a preto rozhodol súd tak ako je uvedené vo výroku II. rozsudku.

14. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p. a žalobcovi, ktorý mal v spore úspech ako na súde prvej inštancie tak aj v konaní pred odvolacím súdom priznal oproti v spore neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Pezinok, písomne, dvojmo. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- i) sa týkajú procesných podmienok,
- j) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- k) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- l) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).